

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudcem Tomášem Kocourkem v právní věci

žalobce: **I. M.**, narozen dne X,
státní příslušník Gruzie,
bytem X,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
se sídlem Nad Štolou 3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2019, č. j. OAM-930/ZA-ZA11-ZA20-2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).
2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobce pochází z Gruzie, která je Českou

republikou zařazena na seznam bezpečných zemí původu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu. Dle shromážděných podkladů v Gruzii nedochází k pronásledování, mučení či jinému nelidskému či ponižujícímu zacházení. Žalovaný uvedl, že Gruzie má jisté rezervy v dodržování některých základních práv (např. v oblasti násilí vůči LGBT komunitě) a je organizací Freedom House hodnocena jako částečně svobodná. Uvedl ale také, že v Gruzii neprobíhá ozbrojený konflikt, od konfliktu s Ruskem v roce 2008 je dodržováno příměří, ačkoliv situace bývá napjatá (např. posunutí hranice s Jižní Osetií). Většina země je pod dohledem demokratické a prozápadně orientované vlády. Žalovaný proto dospěl k závěru, že i v případě žalobce lze Gruzii považovat za bezpečnou zemi původu. Žalobce v rámci správního řízení uvedl, že mu bylo ve vlasti telefonicky vyhrožováno, neboť odmítl prodat pozemek, přes který má vést plynovod. Poté, co pozval do vesnice média, přes které se obrátil na premiéra a ministra vnitra, ale ti mu nepomohli, byl zbit neznámými osobami ve vojenských uniformách. Žalobce se s žádným z těchto incidentů na nikoho neobrátil. Ani po fyzickém napadení nekontaktoval policii. Žalovaný dále odkázal na rozsudek NSS, podle nějž pokud žalobce neučinil žádné kroky k využití všech dostupných prostředků, které právní řád v zemi původu poskytuje k ochraně práv a svobod, nelze učinit závěr, že mu taková ochrana nebyla poskytnuta, případně že mu sice byla poskytnuta, ale neúčinně. Žalobce tak neprokázal, že v jeho případě nelze považovat Gruzii za bezpečnou zemi původu. V případě potíží tak má žalobce možnost využít ochrany kompetentních orgánů. Z uvedených důvodů žalovaný zamítl žádost jako zjevně nedůvodnou. Žalovaný dále uvedl, že s ohledem na to, že žalobce pochází z bezpečné země původu, v souladu s § 16 odst. 3 zákona o azylu již neposuzoval, zda žalobce splňuje důvody k udělení azylu dle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany dle § 14b zákona o azylu.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

3. Žalobce v žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť žalovaný porušil § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), jelikož nezjistil stav věci, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Dále porušil § 2 odst. 4 správního řádu, neboť přijaté řešení není v souladu s veřejným zájmem. Zároveň žalovaný nezohlednil skutečnosti ve prospěch žalobce a nepřihlédl ke všemu, co během řízení vyšlo najevo (§ 50 odst. 3 a 4 správního řádu). Žalovaný porušil § 12, § 14 a § 14a zákona o azylu, neboť žalobce splňuje zákonné podmínky pro udělení mezinárodní ochrany na základě těchto ustanovení.
4. Žalobce v rámci svých výpovědí, jež považuje za konzistentní a bezrozporné, uvedl, že byl v Gruzii pronásledován, bylo mu opakovaně vyhrožováno a došlo i k fyzickému napadení. Přes jeho pozemek mělo vést plynové potrubí, za což mu bylo přislíbeno finanční vyrovnání, výše odměny však byla významně snížena oproti původně slíbené částce. Žalobce proto nabídku odmítl, pročež mu bylo opakovaně vyhrožováno. Pokusil se věc medializovat a prostřednictvím médií se obrátit na premiéra či ministra vnitra, nikdo mu však nepomohl. Celá situace vyústila ve fyzické napadení žalobce, který byl zbit třemi osobami ve vojenských uniformách. Žalobce dále uvedl, že je Osetinec a ti jsou často terčem diskriminace. Žalobce tak necítil podporu ani ze strany spoluobčanů, ani ze strany státních orgánů. Vzhledem k tomu, že mu bylo nadále vyhrožováno dalším napadením, podstrčením zbraní a vykonstruovaným procesem či uvězněním, se žalobce obává svého návratu do země. Vykonstruované procesy jsou tam běžnou záležitostí a mnoho sporů podle něj končí tím, že je nepohodlná osoba tzv. odklizená do ústraní.

5. Žalobce dále odkázal na § 2 odst. 4 zákona o azylu a uvedl, že je přesvědčen, že v Gruzii byl vystaven pronásledování. Odkázal také na to, že použití fyzického či psychického násilí je považováno za pronásledování i podle evropské legislativy. Ačkoliv žalovaný nezpochybňuje žalobcovu výpověď, nepovažuje uvedené ústrky za azylově relevantní. Naopak celou žalobcovu výpověď bagatelizuje tím, že mu klade k tíži nevyužití možnosti vnitřní ochrany. Současně nepřihlédl k faktu, že žalobce je příslušníkem národnostní menšiny, která v zemi čelí diskriminaci. S ohledem na to, že si žalovaný neobstaral jediný podklad, který by vypovídal o postavení osob z Osetie a jejich pronásledování, považuje žalobce napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné. Žalobce zdůraznil, že aplikované ustanovení zákona o azylu žalovaného nezavazuje základních procesních povinností v souladu se zákonem o azylu, ale i správním řádem. Žalovaný nezhodnotil všechny žalobcem předložené skutečnosti. Nadto sám žalovaný uvedl, že oblast Abcházie a Jižní Osetie za bezpečnou považována není, neměl by tedy být aplikován § 16 odst. 2 zákona o azylu. Žalobce je osetinské národnosti, pročez pravidelně čelil diskriminačnímu jednání. Rovněž incident s plynovodem, který eskaloval ve fyzické napadení, souvisí s jeho národností. Žalovaný dále v průběhu řízení nenechal žalobce popsat své problémy a nezkoumal subjektivní stránku pronásledování, fyzické napadení a stupňující se tlak, což je podle něj v rozporu s Úmluvou o právním postavení uprchlíků a Příručkou UNHCR k postupům pro určování právního postavení uprchlíků. V tom žalobce spatřuje pochybení žalovaného, neboť nezjistil skutkový stav způsobem, o němž by nebyly důvodné pochybnosti.
6. Při aplikaci § 16 odst. 2 zákona o azylu je pak nutné posuzovat míru přiměřenosti dopadů na danou osobu, což žalovaný ve vztahu k žalobci neučinil. Naopak ustanovení zneužil, aby si ulehčil práci. Na to doplatí žalobce tím, že bude vrácen do země, kde mu hrozí nebezpečí pronásledování a vážné újmy. Žalobce uzavřel, že považuje napadené rozhodnutí za nezákonné a navrhl jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobcovy námitky neshledal oprávněnými a v podrobnostech odkázal na správní spis a napadené rozhodnutí. Vycházel z toho, že Gruzie je bezpečnou zemí původu. Žalobce během správního řízení netvrdil, že žije na území Osetie, nýbrž že je osetinské národnosti, proto žalovaný nespatořoval důvody, pro které by neaplikoval § 16 odst. 2 zákona o azylu. V případech žadatelů ze zemí, jež jsou Českou republikou považovány za bezpečné, platí, že je na žadateli (žalobci), aby prokázal, že právě v jeho případě danou zemí za bezpečnou považovat nelze. V průběhu řízení bylo objasněno, že důvodem podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je obava z jednání a výhrůžek neznámých osob v souvislosti se stavbou plynovodu. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobcovy problémy souvisely právě s plynovodem, nikoliv jeho národností. Problém s nedostatečnou kompenzací za plynovod se pak týkal obyvatel celé obce, nikoliv pouze žalobce. V souvislosti s nedostatečnou kompenzací se žalobce neobrátil nikam o pomoc, např. ani na zástupce ropné společnosti. Žalovaný nedospěl k závěru, že by žalobci gruzínské státní orgány odmítly pomoci s ohledem na to, že se na žádné neobrátil. Žalobci se nepodařilo prokázat, že pro něj Gruzie není bezpečnou zemí, pročez žalovaný neměl povinnost posuzovat, zda žalobci hrozí pronásledování či vážná újma podle zákona o azylu. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

8. Ze správního spisu soud zjistil následující relevantní skutečnosti.

9. Žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 23. 10. 2019. Dne 29. 10. 2019 poskytl údaje k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Uvedl, že se narodil ve městě K., je státním příslušníkem Gruzie a je osetínské národnosti. Hovoří gruzínsky, je pravoslavného vyznání a nikdy nebyl členem politické strany, ani se v politice neangažoval. Je ženatý a jeho manželka žije ve vesnici R. v Gruzii, má dvě nezletilé děti. Naposledy v Gruzii bydlel ve vesnici R., v kaspickém rajonu. Je zdravý a neužívá žádné léky. Podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, neboť má v Gruzii problémy. Přes jejich pozemky vede plynové potrubí. Slíbili jim, že jim to zaplatí, ale vůbec nic nezaplatili. Přišla tam televize a začala se zajímat o ten problém, ale ti lidé, kteří jim dříve slibovali peníze, jim začali vyhrožovat, a žalobce byl dokonce fyzicky napaden. Uvedl, že jiné důvody nemá.
10. Pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany proběhl dne 29. 10. 2019. Během něj žalobce uvedl, že celý život žije ve vesnici R.. Impulsem k odjezdu z vlasti bylo to, že mu vyhrožovali a fyzicky napadli. Přes jejich pozemek se nějaká společnost chystá stavět plynové potrubí, žalobce nebyl schopen ji identifikovat, pouze uvedl, že lidé ze společnosti přijížděli černými auty. Nejdříve slíbili za každý metr čtvereční 3 lari, ale slib nedodrželi a částku snížili na 18 tetri. Se společností žalobce neměl žádnou smlouvu, nechtěl to podepsat. Jedná se o pozemek 300 m², s potrubím by souhlasil, pokud by mu dali původně nabízenou cenu, ale se sníženou nesouhlasil. Z důvodu neférového jednání pozvali média, aby na problém upozornili, ale to lidi ze společnosti rozzlobilo a sdělili jim, že i pokud by obyvatelé vesnice podali žalobu na soud, ničeho nedosáhnou. Uvedl, že neví, jak je možné, že i přes nepodepsání smlouvy tam hodlá společnost stavět potrubí. Po vyhrožování odjel a neví, jak se to vyřeší. Neví, kdo mu vyhrožoval, bylo to telefonicky asi 5krát či 6krát v srpnu a září 2019. Říkali, ať podepíše smlouvu, nebo mu někam podstrčí zbraně. Naposledy za ním přišli 3 lidé a fyzicky ho napadli. Říkali jim, že Osetinců je tam málo, tak do toho nemají co mluvit. Na výhrůžky žalobce nikterak nereagoval. Na policii se neobrátil. Uvedl, že je spojena se společností a nemělo by to smysl. Poprosili, aby přijela televize a prostřednictvím ní se obrátili na ministra vnitra a premiéra (zhruba v září 2019), ale nic se nedělo. Z toho usoudil, že jsou spojeni s policií. Na nikoho dalšího se neobrátil, nemělo to smysl. Vyhrožovali jim, stejně by ničeho nedosáhli. Někteří sousedé utekli do Turecka, on se rozhodl jet sem. Dále uvedl, že neví, kdo přesně ho napadl. Ví jen to, že to bylo poté, co přijela televize, a jednalo se o 3 osoby ve vojenských uniformách, přijeli vojenským autem. Žalobce měl poškozený zub, pod rtem má jizvu, ale do nemocnice nemusel. Ani poté se na nikoho neobrátil, nemá to podle něj smysl. Po napadení mu ještě volali a vyhrožovali, ale fyzicky ho již nenapadli. Je v kontaktu se svými dětmi, ale neptal se, jak se situace vyvíjí, nemá to prý smysl. Potrubím se pozemek znehodnotí a on nebude mít jak uživit rodinu. Neví, jaká by byla jeho situace v případě, že by se vrátil do vlasti. Mohli by mu třeba podstrčit zbraně a šel by do vězení na 8-10 let. Měl jednu krávu, ale tu prodal, aby měl na cestu. Na Slovensku mu nějaký člověk slíbil, že tam bude moci pracovat, ale po zaplacení zprostředkování práce mu nic nesehnal. Nevěděl, že na Slovensku lze také požádat o mezinárodní ochranu, proto přijel sem. V Gruzii neměl nikdy žádné problémy se státními orgány. Dále nechtěl nic doplnit.
11. Součástí správního spisu je zpráva OAMP, Gruzie, Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu ze dne 30. 4. 2019.
12. Dne 31. 10. 2019 měl žalobce možnost seznámit se se shromážděnými podklady ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. S podklady se nechtěl podrobněji seznámit, nechtěl navrhnout jejich doplnění a nechtěl uvést žádné další informace, které by žalovaný měl vzít v potaz.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

13. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (§ 32 odst. 1 zákona o azylu), osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
14. Článek 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“) vyžaduje, aby soudy prvního stupně přezkoumávající rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany posuzovaly projednávaný případ podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí soudu. Členské státy Evropské unie byly povinny výše uvedené pravidlo transponovat do vnitrostátního právního řádu do 20. 7. 2015 (viz čl. 51 odst. 1 procedurální směrnice). Protože doposud nebyly do českého právního řádu požadavky čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice promítnuty, ačkoliv transpoziční lhůta již uplynula, má uvedený článek procedurální směrnice přímý účinek. Jelikož žádost o mezinárodní ochranu byla v této věci podána dne 23. 10. 2019, dopadá na toto řízení, včetně řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí, procedurální směrnice, a ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s. se tedy neužije.
15. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání; žalovaný vyjádřil s tímto postupem výslovný souhlas, žalobce pak udělal souhlas *implicite*, neboť na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nesdělil, že s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasí.

Posouzení věci krajským soudem

16. Žalobce namítl, že žalovaný nepřihlédl ke všemu, co během řízení vyšlo najevo, neboť nepřihlédl k tomu, že žalobce se pokusil svou kauzu medializovat, ale nedostalo se mu pomoci. Také nepřihlédl k subjektivní stránce ústrků, jež žalobce ve vlasti zažil. Dále nepřihlédl k tomu, že žalobce pochází z Osetie, pročez je ve své vlasti terčem diskriminace. Žalovaný si také pro své rozhodnutí neobstaral dostatek podkladů, neboť si neobstaral jediný podklad, který by se týkal situace osob z Osetie a jejich pronásledování. S ohledem na to, že žalobce pochází právě z Osetie, která není považována za bezpečnou zemi původu, žalovaný pochybil také tím, že aplikoval § 16 odst. 2 azylového zákona.
17. Soud uvedené námitky posoudil a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
18. Dle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu se pro účely tohoto zákona rozumí bezpečnou zemí původu stát, jehož je cizinec státním občanem, ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo § 14a, který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.

Dle § 16 odst. 2 zákona o azylu se jako zjevně nedůvodná zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.

Dle § 16 odst. 3 zákona o azylu, jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a § 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle odst. 2, rovněž se neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečností svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.

Dle § 86 odst. 4 zákona o azylu stanoví ministerstvo vyhláškou seznam bezpečných zemí původu, bezpečných třetích zemí a evropských bezpečných třetích zemí; seznamy zemí stanovené vyhláškou ministerstvo přezkoumá nejméně jedenkrát v kalendářním roce.

19. Zákon o azylu u zjevně nedůvodných žádostí počítá s konceptem tzv. bezpečné země původu (§ 16 odst. 2). Definice tohoto pojmu je obsažena ve shora citovaném § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu. Žadatele pocházející z bezpečných zemí původu nelze bez dalšího považovat za osoby vyžadující ochranu, neboť podstatou tohoto konceptu je, že se neposuzuje existence důvodů pro udělení azylu a doplňkové ochrany, ale toliko to, zda daná země podmínky definice bezpečné země původu splňuje. Základem vnitrostátní úpravy je procedurální směrnice.
20. Dle odst. 40 věty druhé odůvodnění procedurální směrnice pokud lze třetí zemi pokládat za bezpečnou zemi původu, měly by mít členské státy možnost označit ji za bezpečnou a vycházet z domněnky, že je pro daného žadatele bezpečná, pokud žadatel neprokáže opak. V souladu s odst. 46 odůvodnění procedurální směrnice mohou členské státy bezpečnost země posuzovat případ od případu nebo označit země jako bezpečné přijetím seznamu těchto zemí. Dle čl. 37 odst. 3 procedurální směrnice se hodnocení, zda je země v souladu s tímto článkem bezpečnou zemí původu, zakládá na řadě zdrojů informací, přičemž toto ustanovení dále příkladmo vyjmenovává některé tyto zdroje. V souladu s Přílohou I procedurální směrnice pak mají členské státy při určení bezpečných zemí původu hodnotit: rozsah, v jakém je poskytována ochrana proti pronásledování nebo špatnému zacházení prostřednictvím příslušných právních předpisů země a způsobu, jakým se uplatňují; dodržování práv a svobod stanovených v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod nebo Mezinárodním paktu o občanských a politických právech nebo Úmluvě OSN proti mučení; dodržování zásady nenavrácení podle Ženevské úmluvy; systém účinných opravných prostředků proti porušování těchto práv a svobod. V samotné procedurální směrnici se však upozorňuje na to, že hodnocení, z něhož označení země původu jako bezpečné vychází, může ze své podstaty vzít v úvahu pouze všeobecnou občanskou, právní a politickou situaci v dané zemi a to, zda jsou původci pronásledování, mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání v praxi postižitelní, jsou-li v této zemi shledáni odpovědnými (odst. 42 odůvodnění procedurální směrnice).
21. Žalobce v první řadě namítl, že žalovaný nevzal v potaz žalobcovu snahu o medializaci svých problémů. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobce se ve vlasti na nikoho neobrátil se žádostí o pomoc, přičemž má ve vlasti možnost vyhledat pomoc kompetentních orgánů. Žalobce sám během řízení uvedl, že se s žádostí o pomoc neobrátil na žádný úřad a po svém napadení ani na policii, neboť to nemá smysl. Propojení plynářské společnosti a policie dovozoval z toho, že i přes jeho snahu o medializaci jim nikdo nepomohl. Výhradně z tohoto faktu však takový závěr není možné s určitostí učinit. Snaha medializovat svůj problém totiž nepatří mezi efektivní prostředky ochrany proti

vydírání ani fyzickému napadení. Stejně tak média neplní a ani nemají plnit úkoly kompetentních správních orgánů, bezpečnostních složek či soudů. Z podkladu, z něž žalovaný vycházel, sice plyne, že co se dodržování některých základních práv týče, má Gruzie rezervy, nicméně z nich nelze dovodit, že by nebylo možné dovolat se ochrany proti vydírání. Gruzie je signatářkou mezinárodních smluv o ochraně lidských práv a základních svobod, ve své ústavě garantuje základní práva a svobody a dbá na zákaz mučení, pronásledování či jiného špatného zacházení. Z podkladu, z něž žalovaný vycházel, plyne, že civilní úřady udržují efektivní kontrolu nad bezpečnostními složkami. V případě, kdy žalobce neučinil žádné kroky k využití všech prostředků, které právní řád v zemi jeho původu k ochraně práv a svobod poskytuje, nelze učinit závěr, že by mu taková ochrana nebyla poskytnuta, případně že by mu sice poskytnuta byla, ale neúčinně (viz rozsudek NSS ze dne 11. 3. 2004, č. j. 6 Azs 8/2003-44). V této souvislosti lze odkázat rovněž na rozsudek NSS ze dne 22. 12. 2005, č. j. 6 Azs 479/2004-41, podle kterého pro to, aby bylo možné shledat absenci ochrany ze strany státu, musel by stěžovatel vyčerpat všechny reálně dostupné prostředky ochrany (z novější judikatury lze odkázat na usnesení NSS ze dne 4. 6. 2020, č. j. 7 Azs 442/2019-53). S ohledem na to, že žalobce takové prostředky nevyčerpal, což žalovaný správně posoudil, žalobní bod není důvodný.

22. Žalobce dále namítl, že žalovaný nepřihlédl k tomu, že žalobce pochází z Osetie. Žalovaný si také k posouzení situace Osetinců v Gruzii neobstaral žádný podklad. V rámci pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že je osetínské národnosti. Jako důvod podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že je mu vyhrožováno ze strany neznámých osob. Důvodem vyhrožování a následného fyzického napadení byl jeho nesouhlas s nízkou cenou, jenž mu byla nabízena za odkup jeho pozemku pro vedení plynovodu. S ohledem na to, že žalobce v rámci správního řízení neuváděl, že je z Osetie, nýbrž pouze to, že je osetínské národnosti, ale z Gruzie, vycházel žalovaný ze seznamu bezpečných zemí původu a aplikoval § 16 odst. 2 zákona o azylu. Seznam bezpečných zemí původu obsahuje vyhláška č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, ve znění vyhlášky č. 68/2019 Sb. (dále jen „prováděcí vyhláška“). Podle § 2 bodu 7 prováděcí vyhlášky považuje Česká republika za bezpečnou zemi původu Gruzii, s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie. Jelikož prováděcí vyhláška Gruzii výslovně označuje za bezpečnou zemi původu, žalovaný nezkoumal naplnění jednotlivých znaků vymezených v § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu, ale mohl rovnou přistoupit ke konstatování splnění podmínek bezpečnosti Gruzie jako země původu.
23. Žalobce následně v žalobě uvedl, že pochází z Osetie a z toho důvodu je v zemi původu terčem diskriminace. Namítl, že Osetie není zařazena na seznam bezpečných zemí původu, pročž žalovaný neměl aplikovat § 16 odst. 2 zákona o azylu. Žalobce však to, že pochází z Osetie, poprvé uvedl až v žalobě, do té doby tvrdil, že se narodil v Gruzii, kde celý život žije (a je osetínské národnosti). Ve vztahu k možnosti uplatňovat nové skutečnosti až v řízení před soudem i za přímé aplikace čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice v zásadě platí, že lze vznášet pouze takové skutečnosti, které žadatel o mezinárodní ochranu nemohl bez vlastního zavinění uvést již v řízení před správním orgánem. Výjimku z tohoto pravidla bude třeba uplatnit v případě ospravedlnitelných důvodů, při jejichž hodnocení je nutné zohlednit povahu nových skutečností a situaci konkrétního žadatele. Mezi ospravedlnitelné důvody patří například: dotazování při osobním pohovoru se této skutečnosti netýkalo a konkrétní informaci nezjistilo; osobní pohovor nebyl proveden; žadatel nemusel pochopit relevanci některých skutečností pro žádost o mezinárodní ochranu; trauma, stud nebo jiné zábrany mohly zabránit úplnému ústnímu svědectví při osobním pohovoru (zejména

v případě těch, kteří přežili mučení, sexuální násilí či pronásledování z důvodu sexuality); pohlaví tazatele nebo tlumočnicka mohlo být pro žadatele zábranou (blíže viz např. rozsudek NSS ze dne 26. 11. 2015, č. j. 10 Azs 194/2015-32, následně částečně korigovaný nálezem Ústavního soudu ze dne 12. 4. 2016, I. ÚS 425/16). V nyní projednávané věci se však nejedná o žádný z uvedených důvodů. V rámci správního řízení žalobce ani netvrdil, že by jeho potíže byly zapříčiněny jeho příslušností k osetinské národnosti. Zároveň soud dospěl k závěru, že se nejedná například o případ, kdy by žalobce nebyl s to pochopit případnou relevanci takové skutečnosti pro žádost o udělení mezinárodní ochrany. Jako důvod k podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany opakovaně uvedl pouze to, že nechtěl podepsat smlouvu týkající se svého pozemků z důvodu nízké ceny, která mu za něj byla nabídnuta, protože mu bylo vyhrožováno. Z jeho výpovědi nikterak neplyne, že by důvodem vyhrožování, které popsal, byla jeho národnost. V tomto směru pouze uvedl, že mu bylo řečeno, že Osetinců tam žije málo a nemají do věcí co mluvit. Toto své tvrzení však žalobce nikterak nerozvedl (ani v žalobě) a samo o sobě není dostatečné k učinění závěru, že by žalobce byl diskriminován z důvodu své příslušnosti k osetinské národnosti. Nadto žalobce sám uvedl, že se narodil ve městě K. a celý život žije ve vesnici R. v kaspickém okrese. Město K. se sice nachází nedaleko hranic s Jižní Osetií, avšak stále je součástí Gruzie a žalobce ani v průběhu řízení neuváděl, že by tomu bylo jinak. Soud tedy postup žalovaného shledal za zcela správný a souladný s právními předpisy i judikaturou.

24. Žalobce dále namítl, že žalovaný si neopatřil žádný podklad, z něž by byla patrná situace Osetinců v Gruzii. Ze správního spisu plyne, že žalovaný vyšel z podkladu Informace OAMP Gruzie: hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu, stav: duben 2019 ze dne 30. 4. 2019. Tento dokument vychází z dalších hodnověrných podkladů, jako jsou zprávy Ministerstva zahraničních věcí USA, Výroční zpráva o dodržování lidských práv v roce 2018 – Gruzie ze dne 13. 3. 2019, zprávy Amnesty International, zprávy Úřadu Vysokého komisaře OSN pro lidská práva, zprávy organizace Freedom House a dalších. Citovaná zpráva je „kompilátem“ těchto podkladů, které je možné považovat za objektivní ve vztahu k jakémukoliv žadateli o mezinárodní ochranu, tedy i ve vztahu k žalobci. Jedná se o nezávislé a veřejně uznávané zdroje, jejichž zprávy žalovaný nedezinterpretovat ve vztahu k osobě žalobce. Žalobci nelze přisvědčit, že by žalovaný vycházel z nedostatku zdrojů. Žalobce namítl, že zdroj nikterak nehodnotí postavení Osetinců v Gruzii a žalovaný si další zdroje v tomto směru neobstaral. Z výše citovaného podkladu plyne, že v Gruzii obecně a soustavně nedochází k jakémukoliv pronásledování, mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení, a to ani ve vztahu k jakékoli národnostní menšině. Dále je nutné poukázat na to, že žalobce v rámci správního řízení nikdy neuvedl, že důvodem jeho problémů je příslušnost k osetinské národnosti, žalovaným obstaraný materiál je tedy v tomto směru naprosto dostačující. Dále je také potřeba vzít v potaz to, že žalobce měl v souladu s právními předpisy možnost seznámit se se shromážděnými podklady, učinil tak a výslovně uvedl, že se s nimi nechce seznámit podrobně a nechce je nikterak doplnit. Na základě výše uvedeného tedy soud dospěl k závěru, že žalovaný svým postupem nikterak nezasáhl do žalobcových práv, neboť postupoval zcela v souladu s právními předpisy a se skutečnostmi zjištěnými v rámci správního řízení. Žalobní bod není důvodný.
25. Soud dále uvádí, že bez ohledu na výše uvedené není vyloučeno, aby v řízení o udělení mezinárodní ochrany konkrétní žadatel (žalobce) prokázal, že v jeho případě nejsou naplněny podmínky stanovené v § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu, a nelze tak zemi jeho původu považovat za bezpečnou, jak uvedl žalobce. Žalovaný je oprávněn zamítnout podle

§ 16 odst. 2 zákona o azylu žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou, přichází-li žadatel ze státu, který je považován za bezpečnou zemi původu, pokud žadatel neprokáže, že v jeho individuálním případě zemi nelze považovat za bezpečnou. Pokud členský stát označí některou zemi za bezpečnou zemi původu, uplatní se vyvratitelná domněnka, že tato je pro daného žadatele o udělení mezinárodní ochrany bezpečná (srov. odst. 40 odůvodnění procedurální směrnice). Je pak na žadateli (žalobci), aby prokázal, že v jeho případě zemi původu za bezpečnou považovat nelze, tedy že právě v jeho konkrétní situaci existují oprávněné důvody nepokládat danou zemi za bezpečnou (srov. odst. 40 odůvodnění procedurální směrnice). Pro takové prokázání musí předložit závažné důvody (srov. čl. 36 odst. 1 procedurální směrnice), kterými zpochybní pro svůj konkrétní případ existenci jednotlivých charakteristik bezpečné země původu podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu. Jen tak může dojít k vyvrácení uvedené domněnky, v důsledku čehož označení jeho země původu jako bezpečné již není směrodatné (srov. odst. 42 odůvodnění procedurální směrnice). V případě žalobce by takovým důkazem bylo, pokud by se alespoň pokusil vyhledat pomoc státních orgánů Gruzie v souvislosti s protiprávním jednáním neznámých osob pravděpodobně patřících k plynařské společnosti. On tak však neučinil. Jeho argument o bezpředmětnosti takového postupu není dostatečně konkrétní, jde o nepodloženou spekulaci, protože mu s ohledem na shora uvedené nelze přisvědčit. Žalobce nenavrhл provést důkaz žádnou zprávou o zemi původu, z níž by bylo možné dovodit, že v jeho případě nebylo možné předpokládat, že by mu státní orgány poskytly efektivní pomoc.

26. Charakteristickým znakem řízení o udělení mezinárodní ochrany v případě bezpečných zemí původu je zvýšení důkazního břemene a břemene tvrzení ve vztahu k žadatelům. Tím se situace, kdy je aplikován koncept bezpečné země původu, liší od obecných pravidel řízení o udělení mezinárodní ochrany. Jelikož se dodržování mezinárodních závazků a neporušování práv vlastních občanů u bezpečných zemí původu presumuje, leží hlavní odpovědnost za prokázání opaku právě na žadatelích. Je pak povinností žadatele nejen tvrdit azylově relevantní skutečnosti, ale zejména tato tvrzení prokázat (shodně rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70). Uvedeným požadavkům pro unesení důkazního břemene a břemene tvrzení však žalobce nedostál. Žalobci se ve správním řízení ani v řízení před soudem nepodařilo prokázat, že by konkrétně pro něj nebyla Gruzie bezpečnou zemí, jak je uvedeno výše. Proto soud neshledal v napadeném rozhodnutí vady, které žalobce namítl. Žalobní bod není důvodný.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

27. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
28. O náhradě nákladů řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému soud náhradu nákladů nepřiznal, neboť mu nevznikly náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 30. září 2020

Tomáš Kocourek, v. r.
soudce